

De Fransche Overheersching.

rood afgezette bies en zwarte slobkousen *) — als speurhonden snuffelende in winkels en pakhuizen naar Engelsche fabrieksgoederen en koloniale waren. Gene werden geconfisqueerd, deze aan een recht van 50 pct. onderworpen. Vervolgens werd bekend gemaakt, dat degene die vóór den 15^{en} Augustus zijne verklaringen omtrent de in zijn bezit zijnde koloniale waren had ingeleverd, in plaats van 50 pct. slechts 40 pct. zouden behoeven te betalen. De goederen, die echter niet vóór den 1^{en} September waren aangegeven, zouden niet alleen verbeurd verklaard worden, maar ieder eigenaar die de aangifte verzuimd had, zou daarenboven een gelijke som als de waarde der goederen bedroeg moeten voldoen †).

Door deze zoo drukkende belasting op de koloniale producten werd de mindere klasse, wier gewone drank in koffie bestond, schier van warmen drank beroofd, daar de prijs weldra van twaalf stuivers tot drie gulden steeg. Zoo ging het ook met de andere waren, die tot de dagelijksche levensbehoeften behoorden. Men betaalde een gulden voor een pond stroop, een rijksdaalder voor een pond suiker, drie gulden voor de geringste soort thee, en voor verdere waren naar evenredigheid §). Door den hoogen prijs der suiker zagen de banketbakkers zich in de noodzakelijkheid gebracht een andere broodwinning daarbij aan te schaffen, want het overtollige en noodzakelijke werd nagelaten. Nu scheen het alsof de keizer deze hooge belasting op de koloniale waren trachtte te vergoeden met het decreet van 3 September 1810, waarbij de vrije uitvoer van koren, rogge en haver

uit Brabant in Holland werd toegelaten *). Hier zij nog vermeld het materiële voordeel, dat het decreet van 15 Maart ons beloofde, door alle voortbrengselen van Hollandschen bodem en nijverheid met 1 Mei d.a.v. onbelast in Frankrijk te laten invoeren. De koloniale waren echter, waarvoor een inkomend recht van 40 en 50 pct. betaald was, zouden niet meer in Frankrijk worden toegelaten †).

Een later decreet — gegeven in het Hoofdkwartier te Smolensk, op den 23 Augustus 1812 — hield in, dat de douanelinie tusschen Frankrijk en Holland met den eersten October d.a.v. zou worden opgeheven §).

Voorts moesten alle schepen met Engelsche handelsartikelen of koloniale waren bevracht en op Amerikaanse bodems of onder andere vlag binnenvarende aangehouden en de goederen verbeurd verklaard worden. Die vlaggen toch op deze schepen waren valsch evenals de certificaten van oorsprong. Deze maatregel had ten doel den Engelschen handel alle mogelijke afbreuk toe te brengen en een algemeene malaise in Engeland te veroorzaken. **)

Enorme sommen bracht het harde invoerrechtbesluit vooral te Amsterdam op, dat een geducht douanestation was geworden. Volgens Garnier ††) waren de appartementen van den groot-maarschalk van het paleis op den Dam met goudstukken opgestapeld. Dit geroofde geld werd in schuiten overgebracht om eerst naar Antwerpen en vandaar over land naar

*) Navorscher 1905. blz. 378.

†) J. M. Kemper. Verzameling van Wetten en Decreten. blz. 611.

§) Papiere D'Alphonse, Portefeuille No. 944 R. A.

**) Order van uit het Hoofdkwartier te Amsterdam, 16 September 1810. Papiere Prins Stedehouder portefeuille No. 39. R. A.

††) Het Hof van Holland onder koning Lodewijk. Amsterdam 1823. blz. 91.

*) Revue Napoléonienne, Mars 1909. p. 72.

†) W. P. Sautyn Kluit. De geschiedenis van het Continentaalstelsel. Amsterdam 1863. blz. 126.

§) C. van der Vijver. Geschiedkundige beschrijving der stad Amsterdam 1848. III. blz. 368.